

125 CHIUITURI

de cari strigă feciorii in joc.

Adunate din popor de
IOAN POP RETEGANUL

și date poporului de
A. TODORAN tipograf.

125

CHIUITURÎ

DE CARE STRIGĂ FECIORÎ ÎN JOC,

ADUNATE DIN POPOR

DE

IOAN POP RETEGANUL

ȘI DATE POPORULUI

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A. TODORAN

TIPOGRAF.

GHERLA

EDIT. ȘI TIP. TIPOGRAFIEI „AURORA“ A. TODORAN

1902.

1.

Albă-i lelea ca și cașul
Și se ține cu nănașul,
Și-o cunosc pe cingători
Că pierе după feciori.

Din Reteag.

2.

Am un drăguț cât un ied
Secerind prin holdă-l pierd:
Nu știu ce i-aș da se crească,
Țipalaș în câmp se pască.

De pe Someș.

3.

Am auzit din bătrâni
Că nu-i bun gardul de spini
Nici copila din vecinți;
Gardu-i bun de scânduri late
Și copila de departe.

Din Bucova.

4.

Am avut un mare bine
Și mi l'a mâncat un câne.

De pe Someș.

5.

Ardă focul pe socrul
Mult păzi cu adaosul
Până-mi mâncă pausul.

Din Lăpuș.

6.

Ardă-te focul om drag
De mână mă duci la iad.
— Ba eu nu te duc de mână
Că tu vii de voiă bună.

De pe Someș.

7.

Aruncăte moș bătrân
Că la iarnă ți-om da fân
Că de nu ti arunca
Nici paie nu-i căpeta.

Din Bârgău.

8.

Astă véră pe săpat
Șapte fete-au degerat

Dar' eu sciu un meșteșig :
 Tótă véra nu mi frig,
 Cu cisme și cu cojoc
 Pe vătruță lângă foc.

De pe Câmpie.

9.

Asta-i fata omului,
 Norocul feciorului :
 Norocu-i destul de réu,
 Că fecioru-i nătărău
 Hei, și fata-i somnurosă
 Și fecioru-i réu de cósă.

De pe Someș.

10.

Așa dice popa nost,
 Nu merge-ți la fete-'n post ;
 Preutésa dice așa :
 Mergeți feciori cât îți vrea,
 Haida-ți și la fata mea.

Din Reteag.

11.

Asta-i mândra, care-o vedî,
 Care ni-o făcut scoverđi ;

Da-ți se o scótem din minte
Dór' ne face și plăcinte!

Din Reteag.

12.

Aséră fuseiü la fete,
Domneđeu sfântul mă ierte,
Pentru că le sărutaiü
Póte că m'a duce-'n raiü,
Și eu cred că-'n raiü m'a duce
Că li-a fost gurița dulce.

Din Bănat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

13.

Așa-i omu-'ntre streinî
Ca și pomu între spinî;
Spinu cresce-'n lung și 'n lat
Pomui rămâne uscat.

Din Rodna.

14.

Așa-mî vine un dor și o jele
Unde-am fost și unde-oi mere?
Așa-mî vine un dor și un plâns
Unde-am fost și ce-am ajuns!

Din Bârgău.

15

Astăveră n'a fost veră
 Fără numai foc și pară
 De m'a ars la inimióră :
 Frunză verde și una,
 De-a fi și la vară așa
 Ce-a fi cu inima mea?

Din Reteag.

16.

Astăveră la ispas
 Eram tinerel și gras
 Ecă-mă la ce-am rămas,
 La trudă și la năcaz.

Din Bârgău.

17.

Audit'am o minciună
 Că Mureșu-i apă bună,
 Cin' bea din el se cunună,
 Hai mândră se bem și noi
 Se ne luăm amândoi!

De pe Mureș.

18.

Badea-i voinic și se ține
 Sărăcia-'l pune bine ;

Nu te uita bade mândru
 Că la tine nu-mi stă gându,
 Că gându și de mi-ar' sta
 Măicuța mea nu m'ar da.

Din Sâncel.

19.

Badea numai cisme are
 Și se ține gazdă mare;
 De-ar' avé și cióreci noi
 Nici n'ar' vorovi cu noi!

Din Reteag.

20.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Bădiță de dragul tǎu
 Tóte mor bróscele-'n tǎu
 Cu vreme-oi muri și eu!

Din Reteag.

21.

Bădiț, bădișorul meu,
 Casa nóstră-i pusă rău
 Cu ferestrele spre vale
 Grija ta dracul o are!

De pe Mureș.

22.

Bade inimă de pétră
 Ce nu vii la noi vre-odată?

— Mândră inimă de lemn
Vai! tu de ce nu mă chemi?

Din Bârgău.

23.

Bădișor, dragostea mea,
Te-aș iubi dac'aș putea
Dar' urîtul urma-mi ia.

Din Bârgău.

24.

Bată-te bătutul lele
Ce voinic sdravên te cere
Și tu tot ȃci că nu-i mere.

De pe Someș.

25.

Bate vântul iérba pică,
Dorul mândrei rău mă strică;
Bate vântul, iérba cresce,
Dorul mândrei mă topesce.

De pe Someș.

26.

Bate-mă Dómne cu bâta
Nu mă bate cu urîta!

Din Rodna.

27.

Bate dómne pe mândra
 Cum bate vântul frunđa
 Și pe față și pe dos
 Până ce-o dobórá-jos.

Din Bihor.

28.

Bêtrânețe, haine rele,
 Rêu mẽ tem c'oi cădea-'n ele!

De pe Someș.

29.

Bêtrâneta, sculă rea,
 Vindete-aș de te-aș putea,
 N'aș cota pe ce te-aș da
 Numai cât te-aș lăpăda,
 Că-ți înmóie inima
 Și-ți scurtéză vieța.

De pe Criș.

30.

Care fete-s mai sudule
 Merg în sat a barabule,
 Merg cu sapa după spate
 Și cu óla dupa lapte.

Din Bârgău.

31.

Care fete-s mai de viță
 Merg în sat după tăriță,
 Care fete-s mai de soiū
 Merg prin sat a păpușoiū.

Din Bârgău.

32.

Când eram la mama fată
 Fui măéstră și bărbată;
 Io-'mpungeam, mama cosea,
 Frumóse forme făcea.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Din Bucova.

33.

Când dau, Dómne, de vr'un bine,
 Toți prietiniī mi-s cu mine;
 Érá dacá cad la réu
 Nu véd om în jurul meu
 Făr' numai pe Dđeu.

De pe Secaș.

34.

Când plec mândrá dela voi
 Plângu-mī ochiī amêndoi;
 Când plec mândrá dela tine
 Plânge inimuța-'n mine!

De pe Mureș.

35.

Când eram în vremea mea
Ceteră nu-mi trebuia
Ceteram cu gura mea.

Din Reteag.

36.

Cântă cucu-'n vârî de fagi
De dragostea celor dragi ;
Cântă cucul din moliđi
De urgia celor hiđi.

Din Marmația.

37.

Cântă cucul la făget
Rămâneau-ai sat sĕcret,
Cântă cucu-'n mĕr gutâiũ
Rămâneau-ai sat pustiũ.

De pe Someș.

38.

Cântă-mi puiul cucului
Din vârîfușul nucului
Și așa cântă de frumos
De pică frunđele jos,
Și așa cântă de cu jale
De pică frunđa pe vale.

Din Săcel.

39.

Cât fu véra de frumósă
 Nu prinseiũ picior de cósă,
 Și cota-i umbra de grósă
 Și pe mândra de frumósă.
 Trece véra ca și-o pâne
 Vine iarna ca și-un câne,
 Eu trãesc ca vai de mine!

De pe Someș.

40.

Câte fete-s cu cercei,
 Tóte ascéptă se le cei;
 Câte fete-s cu mărgele
 Tóte-s drăguțele mele.

Din munții apusenî.

41.

Câte ñile-s într'-un an
 Atâtea nęcasurî am!
 — Las' se fie și se trecă
 Că mi-o fost mintea buiacă.

De pe Someș.

42.

Câte rele-s pe pãmânt
 Tóte m'au mãncat pe rënd;

Câte rele-s și nu-s bune
 Tóte m'au mâncat în lume,
 De m'ar' fi mâncat de-odată
 De-atuncea m'ar' fi gătată.

Din Reteag.

43.

Ce mi drag nu mi urît
 De-ar' fi ca negrul pămênt;
 Ce mi urît nu mi drag
 De-ar fi ca cașul de alb.

Din Reteag.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

44.

Ce te uiți bade la mine
 Orî gândesci că nu-mi stă bine?
 Uită-te la mândra ta
 Că gândesci că-i Marțolea!

Din Bârgău.

45.

Cine nu-i mâncat de rele
 N'are ce cânta de jele,
 Se mă lase se cânt eu
 Că m'o mâncat bugăt rău.

Din Reteag.

46.

Cine-o ȃis focul daina
 D'arsă i-o fost d'inima
 Cum îi și-a mea sēliaca ;
 Că n'o ȃis'o nicī de un bine,
 Numai de nēcaz ca mine.

Din Reteag.

47.

Cine n'are'n lume drag
 Cātu-i lumea-i tot beteag
 Eu sciu numai de pe mine :
 Cum mi astădī nu mi mîne,
 Cum mi mîni nu mi alaltă,
 Bine nu mi nicī odată!

Din Rodna.

48.

Cine crede la fecior
 Tună-l Dómne fără nor ;
 Cine crede la drăguț
 Tuna-l Dómne din noruț!

Din Bănat.

49.

Cine nu sci cei urîtul
 Póte sāruta pāmēntul :

Dar' eu cum l'oiu sãruta
Cã 'mi e acrå inima?!

Din Bãnat.

50.

Cine iubescce și spune
Nu-l rãbda Dõmne pe lume ;
Cine iubescce și tace
Rabdã-l Dõmne și-î dã pace.

Din Reteag.

51.

Cine iubescce și spune
Fã-l Dõmne minune-'n lume ;
Cine iubescce și lasã
Fã-l Dõmne minune-'n casã!

Din Reteag.

52.

Cine aude gura mea
Põte sci, põte vedea,
Cã p'aicea noi ședea,
Mãndru-i locul p'aicea
Ducem'oiu și loiu lãsa!

De pe Someș.

53.

Crișmãrițã dela vamã
Taie-un pui și ne fã zamã,

Că de-om mai veni-'napoi
Pentru unul ți-om da doi.

Din Reteag.

54.

Colo-'n vale sub rězóră
Tremură popa se móră
Cu prescura subsuóră;
Și-ar muri și nu se-'ndură
C'ar mai róde la prescură.

De pe Someș.

55.

Cui nu is dragi horile
Bată-l sərbătorile,
Că pe mine nu m'or bate
Că horesc și ȃi și nópte
Și-oi hori până la mórte
Se-mi horesc horile tóte.

Din Reteag.

56.

Cucule, de ce nu cânți
Până ce-s fagi-'nfrunđiți
Și érbă pe sub moliđi?
Cucule, de ce nu tragi
Până ce-i frunđă pe fagi
Și iérba pe sub copaci?

De pe Someș.

57.

Cucule, pasăre mândră
 Dute-'n pădure și cântă,
 Pe cine-i avea mânie
 Blastămă-l strein se fie!
 Nu trebe mai mare fune
 Ca streinătatea-'n lume ;
 Nu trebe mai mare șfară
 Ca streinătatea-'n țeră.

Din Rodna.

58.

Cui îi trebuie nevoi
 Mérgă după veduvoiū.
 Cui îi trebuie năcaz
 Mérgă dupa om rămas.

De pe Someș.

59.

Cântă puiul cucului
 In mijlocul codrului,
 Și așa cântă de ușor
 Leagână frunza de dor.
 Și așa cântă de-amărît,
 Leagână frunđuța-'n rît.

Din Selagiū.

60.

De-ar' sci Dómne cineva
 Ce am la inima mea
 Ar' sta-'n loc și s'ar' mira
 Cum de pot trăi așa?
 Ar' sta-'n loc și-ar socoti:
 Dómne, cum mai pot trăi
 Pre pământ cu ómenii?

Din Reteag.

61.

De-ar' fi mândra cum se ține
 N'ar' mai fi frunză pe spine;
 Dar' mândra numai cum póte,
 Pe spine-s frunțele tóte.

De pe Têrnave.

62.

De-aș ajunge ȃile multe
 Se mă duc și eu la munte,
 S'aud fagiî vijeind
 Și mândra-'n frunză ȃicând,
 Ea se ȃică, eu se cânt,
 Se ne trecă de urîf.

De pe Jiu.

63.

De cine mi dor și drag
 Nu-mă face tină la prag,
 Dar' de cine mi urît
 Face-mă tină până-'n gât.

Din țara Oltului.

64.

De-aș trăi până la toamnă
 Se mă-'nsor se-mă iau o dómnă;
 Dómna n'are buibelev
 Are măsă un lepedeu
 Și i-a face buibelev;
 Dómna n'are comânac,
 Are măsă-un fund de sac,
 Și i-a face comânac.

Din Reteag.

65.

De-ar' avé pismașii modru
 Facem'ar' cenușă-'n codru;
 De-ar' avé pismașii rënd
 Face-mar' cenușă-'n vânt.

De pe Someș.

66.

De cine mi mie drag
 N'am cale și tot îm fac:

Dar' de cine mi urît
Am cale și nu me duc.

Din Bârgău.

67.

De când a picat jirul
Tot la tine-mi e gândul ;
De când a picat ghindea
Tot la tine-mi e mintea.

Din Biharia.

68.

De s'ar' lua numai dragi
N'ar' mai fi frunză pe fagi,
Dar' se iau și cei urîți
Și fagiî-s tot grămădiți.

De pe Têrnave.

69.

De m'aș vedea-'n făgădău
Crișmăriță ce-aș fi eu !
C'aș da vinul îndulcit
La voinicul necăjit
Și-aș da vinul pipêrat
La voinicul supêrat.

Din Bârgău.

70.

De când îs mândrele-'n țeră
 Sémân grâu — secer sėcară,
 De când îs mândrele-'n lume
 Sémân grâu secer tăciune.

Din Reteag.

71.

De-aș fi sciut precum sciu
 Purtam otravă la brâu
 Și-otraviam omul de viu;
 De-aș fi vădut precum vėd
 Purtam otravă la piept
 Și-otrăviam omul de drept.

Din Bărgău.

72.

Di țigane horea mea,
 Că ți-oi da din ce-oi avea!
 Di țigane
 Că-ți dau carne
 C'o murit un cal
 In deal
 Di țigane di! mă di.
 Până ți'or' eși ochii!

De pe Someș.

73.

Dómne nu lăsa pedépsă,
 La bărbat muiere próstă,
 Dómne nu lăsa osândă
 La bărbat muiere hîdă!

Din Bihor.

74.

Du-mă Dómne de aicea
 Unde-'nflóre tãmâia,
 Se nu vin până-i lumea ;
 Unde-'nflóre pipcriul
 Se nu vin până-i ceriul.

Din Bârgău.

75.

Ducem'aș nu sciu calea
 Da m'a învăța nevoia
 Că-s soțiă cu dânsa ;
 Ducem'aș nu sciu drumul
 Dar' m'a învăța urîtul
 Că-s soțiă cu dânsul.

Din Rodna.

76.

Eu aici, mândra-'ntralt sat,
 Ce mai dor împrăsciat ;

Eu aici mândra-'n Sibii
 Ce mai dor, stare-ar pustiî!
 Din Păucenesci.

77.

Eu aici badea-'ntr'alt sat
 Ce dragoste cu bănat :
 Eu aici lelea-'n câmpia
 Vai ce dragoste pustiă.
 Din Rodna.

78.

Fă-mă Dómne ce mi-i face
 Fă-mă un măr roticălat
 Cu crengile pe Bănat
 Se vie mândrele mele
 S'alégă care-or' vrea ele.
 De pe Câmpie.

79.

Fata popii dela noi
 Are car cu patru boi
 Și tânjala zugrăvită
 Și tot nu se mai mărită.
 De pe Câmpie.

80.

Feciorul, care se ține,
 Ia fata care rămâne ;

Fata, care alege mult
Se mărită după mut.

De pe Someș.

81.

Fost'am june și-am junit
Și la asta n'am gândit
Se-mi cumpăr urît pe bani
Se fac fală de dușmani.

Din Blaș.

82.

Frunză verde érba cresce,
Dorul mândrii mă topesce,
Frunză verde érba-nspică,
Dorul mândrii réu mă strică.
— Treci dorule Someșul,
Nu-mi mai rupe sufletul,
Treci dorule Têrnava,
Nu-mi mai rupe inima!

Din Reteag.

83.

Frunză verde mărăcine,
Dumnețeu n'a'-ntocmit bine;
Frumosul fuge de mine,
Urîtul calea mi-o ține.

Din Rodna.

84.

Frunză verde fóiă lată,
 Neamțule, crucea te bată,
 Iai feciorii dela tată,
 Și drăguții dela fată.

De pe Someș.

85.

Frunđuță verde de pom
 Te-am iubit și n'ai fost om
 C'ai fost o gură căscată
 Că ni-au sciut lumea tótă.

De pe Someș.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

86.

Frunză verde de'alămâie
 Ce-am iubit nu-mi mai trebuie
 Nică la mórtea mea se-mi vie
 Nică lumina se mi-o ție!

Din Reteag.

87.

Frunză verde mărăcine
 Nu se mai gândescă nime
 După rău s'ajungă bine!
 C'așa-a lăsat Dđeu,
 După bine s'ajungă rău!

Din Reteag.

88.

Frunză verde de pe baltă
 Bine mi-a fost mie odată.
 Dar' s'o 'ntors frunza pe tîu,
 Și-amu mi bugăt de rău.

Din Reteag.

89.

Fugî hîdule dingă mine,
 Lucru eu și pentru tine;
 Fugî hîdule dela spate
 Lucru eu și a ta parte!

De pe Someș.

90.

Haidați fete la căline
 Că la joc nu vă ia nime;
 Cine vă pôte lua
 In tótă dumineca?
 Sunteți multe ca iarba
 Și bătrâne ca mama!

De pe Săcaș.

91.

Hai mândră la cununie
 Până-i frunza verde-'n viie
 Dacă frunza s'a usca
 Mei chema și eu n'oi vrea.

Din jurul Bistriței.

92.

Hai bade se ne iubim
 Că amândoi ne vîjim
 Și la ochi și la sprâncene
 Ca doi păunași la pene.

Din Bârgău.

93.

Hai bade se ne-avem dragi
 C'amândoi suntem sĕraci
 Și-om trăi cu buze moi
 Ca și cei cu șese boi,
 Și-om trăi cu buze dulci
 Ca și cei cu șese junci.

Din Bârgău.

94.

Hoi sĕraci ciórecii mei
 C'a junit tata cu ei,
 Dacă m'a născut pe mine
 I-a cĕrpit și i-a pus bine

Din Păucenesci.

95.

In acest pustiu de sat
 Numai plĕnsu-mi e fĕrtat

Supărarea soră dulce,
 Dela mine nu se duce,
 Deși es până afară
 Vine de mă caută érá.

Din Ore

96.

Iubesce mândră iubesce
 Dar' bine te socotesce:
 Nu iubi pe fie cine
 Că-ți face neamul rușine
 Și iubesce un om frumos
 Se-ți fie neamul fălos!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Din Bănat.

97.

Jale mi și-mă pare rău
 P'acui sémă-am crescut eu,
 Jale mi și rău îm pare
 P'acui sémă-am crescut mare.

De pe Câmpie.

98.

La toți li-o cântat cucu
 Numai mie ganguru
 Se mă duc se-mă las satu;
 La toți li-o cântat mierla

Numai mie pupăza
Se mă duc se-mi las țera.

Gherla.

99.

La fântână la rēzor
Iși face casă Todor
Coperită cu hârtie,
Zugrăvită cu tămâie,
Ca a lui să nu mai fie.

De pe Mureș.

100.

Lasă-mă mamă pe voiă
Nu-mi lega de cap nevoie;
Las' se șed cu cine-mi place,
Cu hîdu sîlă nu-mi face!

De pe Someș.

101.

Lasă Dómnec foc și pară
Unde-i dorul meu de aseră;
Lasă Dómnec foc și scrum
Unde-i dorul meu d'acum!

Din Cluj.

102.

Lasă-mă mamă se dorm,
Că nu mi da după domn

Că mi da dup'un om prost!
De-oi mânca și-n dulce post!

Din Sâncel.

103.

Lelea cu petele nouă,
Merge în târg după ouă;
Mă mir de ce zăbovesce?
Ea stă-n drum și le clocesce!

Din Marmația.

104.

Lelișoră de pe plaiu
Spune-mi gura cui o dai?
Dă-mi-o mie-n datorie
Până la Sântă-Mărie.

De pe Someș.

105.

Măicuță, dragă măicuță,
Vinde vaca, i-amî buicuță,
Și de n'oi mai mânca lapte,
Numai buică s'am în spate.

Din Sălagiū.

106.

Mândra cu pěr gălbior
S'o iubesci până ce mori;

Mândruța cu ochii trași
S'o iubesci se n'o mai lași.

De pe Olt.

107.

Mândră cu peptariu nou
Pe la gură totă ou
Mândra cu pieptariu vechi
Pe la gură tot curechi.

108.

Mândră dorul dela tine
Preste multe dealuri vine
De se bagă-'n sên la mine,
Și nu-l pôte opri nime.

Din Păucenesci.

109.

Mândru-i badea și fălos,
Sărăcia-l pune jos;
Mândru-i badea și se ține,
Sărăcia-l pune bine!

Din Sâncel.

110.

Mândra mea care mă teme,
M'ar pândi și n'are vreme,

Diua nu pôte de lucru,
Cólea séra-i plânge pruncul!

De pe Têrnave.

III.

Nevăstuță dintre pruni
Pus'ai capul la doi junî;
Ai umblat și dup'ai meu,
Nu te-ar răbda Domnețeu!

De pe Têrnave.

II2.

Neiculiță din Bănat,
M'ai iubit și mai lăsat,
La ce focu mai iubit
Dacă nu ți-am trăbuit.

Din Păucenesci.

II3.

Nu te uita lele dragă
La cămeșa mea cea négră,
Că măicuța mi cam slabă
Și drăguța cam beteagă.

De pe Câmpie.

II4.

Ochii mei cu-a mândrii mele
Numai nu-și pot da inele,

Ochii mei cu-a mândruții
 Numai nu pot vorovi.

De pe Someș.

115.

Până îi omului bine
 Nu sci-'n lume cine-l ține,
 Dacă dă de ceva réu
 Atunci sci că-i Dđeu!

De pe Someș.

116.

Păreuț cu apă rece
 De-ar' da Domneđeu se sece,
 Se rămână numai tina
 Se mă iubesc cu vecina.

De pe Câmpie.

117.

Răsărit'a luna-'n șură
 Nu-i aici cine-mă dă gură,
 Răsărit'a luna-'n prag
 Nu-i aici cine mi drag.

Din Bărgău.

118.

Sărută-mă pușor,
 Că de nu mă săruți mor ;

Sărută-mă puiuți drag
Că de nu mă săruți zac!

Din Reteag.

119.

Se scii mândră cumu-i bine
N'ai âmbra în but cu mine;
Se scii mândră cumu-i rău
N'ai âmbra de capul tău.

De pe Criș.

120.

Supăratu-s, nu mă las,
Se fac voie la pismaș;
Supăratu-s, nu mă țin
Se fac voiă la streinî
Și la ómeniî cei plinî.

Din Rodna.

121.

Taci inimă-'n sênul meu
Și nu spune că ți-e rău,
Fii inimă răbdurie
Cum îi tina sub călcâie,
Fii inimă răbdătore
Cum îi tina sub picîore.

De pe Someș.

122.

Uiu iu! și-aș bea rachiū
 Și aș mânca colaci de grâu
 Și-aș iubi pe cine sciu
 Pe mândra de preste rîu.

Din Bârgău.

123.

Unde jôcă om frumos
 Cresce iérba-'n loc pietros,
 Unde jôcă omul hîd
 Piere iérba de pe rît.

Din Bârgău.

124.

Vai de mine bine mi-i
 Nu sciu mâne cum mi-a fi?
 Da mîni mi-a fi și mai bine
 C'a fi mândra lângă mine!

Din Reteag.

125.

Vasilică clop cu cipcă
 Vină la noi duminică
 Se ne cócem dóuě óuě
 S'apucăm dragoste nóuě.

Din Bihor.

ERDÉLYI MŰZEUM

930 * 1909. JUL. 26.

KÖNYVTÁRA.